

РЕШЕНИЕ

№ 922

гр. Бургас, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20232120202532 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от „*“ ООД с ЕИК: *, представлявано от *, с посочен адрес: гр. София, *, Бизнес сграда *, срещу Наказателно постановление № 689932-F691932/10.03.2023г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ (Наредбата) във връзка с във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изпр. 2 във връзка с чл. 185 ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност. Не се оспорва фактическата обстановка, но се твърди, че в случая правилно жалбоподателят е отразил плащането на неустойка по абонаментен план /договор/ в данъчна група „А“ и правилно не я е обложил с ДДС. Заявява се, че ако има извършено нарушение във връзка с описанието на плащането, то това би могло да е нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата, но не и това, за което дружеството е санкционирано.

В открито съдебно заседание „*“ ООД, редовно призовано, не изпраща представител. В писмена защита жалбата се поддържа по изложените в нея доводи, които се доразвиват и детайлизират. Искане се отмяна на санкционния акт.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт *, който счита, че издаденото НП е правилно и законосъобразно, поради което пледира за неговото потвърждаване изцяло. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за

обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Видно от приложената разписка на л. 6 гръб - НП е връчено на представител на жалбоподателя на 06.06.2023г., а жалбата е депозирана чрез куриер на 20.06.2023 г. (справка на сайта на куриера по номера на пратката <https://www.econt.com/services/track-shipment>). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

Не се спори, че дружеството-жалбоподател стопанисва търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – „*“, находящ се в гр.Бургас, *.

На 13.12.2022 г. в 11:10 часа била извършена проверка в обекта от св. М.–инспектор по приходите. Проверката започнала с контролна покупка – заплащане на еднократен вход за двама във фитнеса, за което бил издаден фискален бон от монтираното в обекта и функциониращо регистрирано в НАП фискално устройство. В хода на проверката била проверена фискална касова бележка № 0004563/27.09.2022 г. на стойност 10 лева от въведеното в експлоатация в търговския обект и работещо към момента на проверката фискално устройство модел Datecs DP-150 с ИН на ФУ: DT936107 и ФП при № 02936107. След преглед на документа се установило, че плащането на сумата от 10 лева е регистрирано в данъчна група „А“ – за стоки и услуги, които се облагат с 0 % ДДС. Било установено също, че плащането касало „**неустойка**“ за закъсняло плащане по месечен абонамент, но въпреки това било регистрирано като артикул „**месечна вноска**“.

При тези факти св. М. преценил, че като не е регистрирало плащането с действителното му наименование, „*“ ООД е извършило административно нарушение по чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, вр. с чл. 118, ал. 4 ЗДДС, поради което и на 12.01.2023 г. съставил срещу дружеството АУАН № F691932 от 12.01.2023 г.

Актът бил предявен на упълномощено лице, което го подписало и получило препис от него. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН било депозирано писмено възражение, което обаче не е приложено към преписката.

Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изр. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Така изложеното се установява от приложените по делото писмени и гласни доказателства, които са непротиворечиви и кредитирани от съда изцяло. Фактическата обстановка не се оспорва и от жалбоподателя, като единственият спор по делото е правен, но не и по фактите.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени

от страните, намира от правна страна следното:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

По същество, съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано по този закон лице е длъжно да отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от съответното устройство. Съгласно чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, министърът на финансите издава Наредба, с която се регламентира издаването на фискални касови бележки от фискално устройство. В приложение на тази разпоредба е издадена Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 27, ал. 1 на същата Наредба, лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група „В“ – за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група „Г“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. Съгласно чл. 26, ал. 2 ЗДДС пък - данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. **Не се смятат за възнаграждение по доставка всякакви плащания на неустойки и лихви с обезщетителен характер.**

В конкретния случай безспорно се установи, че правилно плащането е регистрирано в група „А“ - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък (0 % ДДС), доколкото се касае за плащане с обезщетителен характер (неустойка). Безспорно е също така, че въпросната неустойка неправилно е била регистрирана като „месечна вноска“.

Въпреки това съдът е на мнение, че самото вменено на дружеството – жалбоподател нарушение, не е описано словесно достатъчно ясно. АНО се е задоволил /след като е описал детайлно фактическите си констатации при извършване на проверката/, единствено да пресъздаде в текста на НП разпоредбата на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., посочвайки, че: *„задълженото лице * ООД с ЕИК * не е регистрирало с наименование и единична цена като отделен артикул плащането за неустойка по абонамент, регистрирано в данъчна група „А“ с фискална касова бележка № 0004563/27.09.2022 г.“*. Буквалното пресъздаване на съответната разпоредба обаче в случая се явява недостатъчно, тъй като същата касае няколко задължения на търговците: 1/ да регистрират с наименование, 2/ с единична цена и 3/ като отделни артикули, стоките или услугите. От така описаното може да се заключи, че АНО приема, че в случая не са налице и трите изисквания по чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, което обаче противоречи на възприетата по – горе в НП фактическа

обстановка. Видно е, че процесната „месечна вноска“ /неустойката по абонамент/ е регистриран с единична цена и като отделен артикул т.е. би следвало да се приеме, че е налице единствено нарушение на предл. 1 на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, а именно търговецът да регистрират с наименование съответния артикул /доколкото същият е посочил неправилно наименованието му/. Изложеното безспорно нарушава възможността на жалбоподателя да разбере, какво точно нарушение му се вменява респ. на съда да извърши съдебен контрол на издаденото НП. Това е така, доколкото, както беше посочено по – горе, в случая е налице нарушение единствено на предл. 1 на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, но не и на предл. 2 и 3 от тази разпоредба, а ако жалбоподателят се наказва за нарушение именно на последните, съдът следва да отмени издаденото НП.

Отделно и независимо казаното, съдът счита, че дори горното да не се отчете като съществен пропуск, то НП пак би следвало да се отмени, доколкото настоящият случай следва да се квалифицира като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, доколкото дори хипотетично да се допусне, че формално е осъществен съставът на нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., то това не е довело до ощетяване на фиска, доколкото стоката/услугата правилно е била включена в група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък/ т.е. които се облагат с 0 % ДДС/. От една страна за процесната неустойката ставката по ДДС е 0%, а от друга страна и тя правилно е включена в група „А“. В същото време приходната администрация по никакъв начин не е била затруднена в хода на проверката да установи характера на процесното плащане, поради което и не са настъпили каквито и да е неблагоприятни последици от допуснатото нарушение. На следващо място, съгласно чл. 84 от ППЗДДС за документирането на неустойките и лихвите с обезщетителен характер - не се издава данъчен документ (вкл. и фактура), а те се документират с издаване на документ, удостоверяващ плащането им. В този смисъл, по отношение на сумите за неустойката е приет и един по – облекчен ред за тяхното документиране и осчетоводяване, доколкото те имат единствено обезщетителен характер и държавата не ги облага с данък.

На лице са и редица смекчаващи административната отговорност обстоятелства, очертаващи обществената опасност на самото нарушение и нарушител като незначителни. На първо място, това нарушение (към датата на деянието) се явява първо за дружеството жалбоподател, от което следва извода, че то стриктно е изпълнявало законовите си задължения. Независимо, че нарушението не е свързано с неотразяване на приходи, следва да се посочи, че стойността на плащането е изключително ниска – 10 лв., а дружеството – жалбоподател е съдействало изцяло на приходната администрация, като е представило всички относими към случая документи. На последно място, освен непосочването в него на конкретно наименование на стоката са изпълнение всички останали изисквания по чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г.

Поради изложеното съдът счита, че дори да не се възприемат водещите мотиви на съда за допуснатото нарушение при описване на деянието, то при всички случаи процесното нарушение носи всички признаци на маловажността по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради

което и крайният извод на съда за отмяна на НП, пак би бил същият.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. В конкретния случай и с оглед изхода на правния спор, разноси се дължат в полза на жалбоподателя, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може да се занимае служебно с този въпрос.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 689932-F691932/10.03.2023г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изр. 2 във връзка с чл. 185 ал. 1 от ЗДДС на „*“ ООД с ЕИК: * е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____